

Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai

Cuvântul Meu lucrează iar, și întocmește carte pentru unsul cel de la Mine, și va mărturisi și această carte.

Îmi întind Duhul Meu peste tine, și iată, iar stau în sfat cu tine prin acest râu de cuvânt ceresc. Pace ție, unsul Meu Mihail! Pace ție, Mihail al României Mele, căci România va fi înaintea Mea grădină de Eden curat și pământ al binecuvântării. Pace ție, și bucură-te, de acum, că se apropie și vremea ta, căci ești pecetluit cu ungere cerească și ești vestit dintru început ca să fii în această vreme.

Când a venit vremea încercării peste România Mea, când și-a înfipt fiara cea roșie țărșul și în România, era atunci anul nașterii tale. A venit vremea ispitei, și odată cu ea am făcut și Eu un mijloc de izbăvire, o mlădiță binecuvântată, după cum este scris mai dinainte în Scripturi, și te-am purtat prin toată vremea cea rea și am fost cu tine în toată clipa ca să te izbăvesc de toate și să te am acum, și să te aduc să-Mi izbăvești pe cei ce au mai scăpat, și să ierți pe cei ce te-au dus în Egipt, așa cum Iosif cel bun a iertat pe frații lui, care-l vânduseră egiptenilor.

Te voi ridica să-Mi cârmuiești poporul Meu cel binecuvântat și pe tot sufletul care va voi să vină sub umbra acestei vițe și sub lucrarea Mea, care va lua acum început nou, început de izbăvire a făpturii Mele. Sunt în România, și sunt cu cuvântul, și voiesc să fac izbăvire neclintită, căci în mijlocul acestui neam se lucrează o lucrare cu mult mai mare ca aceea care a fost pe vremea lui Moise, care a fost și a izbăvit pe Israel de robia Egiptului. Și vei veni și îmi vei găti cărări drepte și vom face lumină pe pământ, și te voi aduce prin biserica Mea cea vie, cea neadormită, cea neprihănită, care, iat-o, răsare, și va fi cu putere de înviere peste făptura Mea.

O, iubitul Meu, crezi tu că biserica Mea n-a avut loc niciodată pe pământ? N-a avut, iubitul Meu, și a fost vie, în ascuns, și a fost sub pământ. Când am cules pe cei doisprezece iubiți ai Mei, erau aceia cu suflet mare, dar nu înțelegeau cu duhul lor că Acela Care-i chema să plece cu El, era Fiul Cel din Treimea Dumnezeiască. Cunoșteam duhul lor și aluatul lor și puterea iubirii lor, și am lucrat pentru fiecare câte o minune văzută și nemaiauzită până atunci, și au plecat ei cu Mine apoi, și au fost ei prima biserică a lui Iisus Hristos, căci cei ce slujeau în temple și în sinagogi, ziceau că slujeau lui Dumnezeu, dar când a venit Domnul întru ale Sale, ai Săi nu L-au primit, și L-au tăgăduit și L-au dat la moarte, căci aceia erau în duhul lor și n-au putut cunoaște pe cele cerești. Dar biserica lui Iisus Hristos n-a avut loc pe pământ, căci a fost biserica aceea pe care a lăsat-o Domnul, prin cuvântul care spune: *«Vine vremea când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în muntele cel sfânt, nici în Ierusalim, ci se vor închina în Duhul Adevărului»*. A spus „vine vremea” către cei pentru care nu este această vreme, dar pentru biserica lui Iisus Hristos a fost mereu vremea aceea, dar n-a avut loc pe pământ, ci numai în ascuns, numai rătăcind din loc în loc, precum Domnul ei umbla, departe de stăpânii lumii și de învățătorii legii, care domneau prin lege și pentru care Domnul a pronunțat cuvântul de judecată: *«Vai vouă, cei care strecurați țânțarul și înghițiți cămila, că din pricina voastră vine pieire peste fiii neascultării»*. Închinătorii cei adevărați au fost mereu prigoșiți, și locuiau pe sub pământ și aduceau lui Dumnezeu jertfă curată și smerită. Biserica lui Iisus Hristos a fost în toate vremurile martiră și a fost urmărită de stăpânii lumii, de stăpânii legii, care au luat cheia împărăției și au ascuns-o de la fața celor umiliți, care semănau cu Domnul lor. Și iată, calea Domnului a fost mereu cu spini, cu suspin și cu așteptare, dar credincioșii cei adevărați n-au stat în nepăsare și n-au fost mulțumiți sub umbra celor ce stau tolăniți pe scaunul legii și sug sângele celor necăjiți cu duhul. Dar iată, sângele acestui neam care are în pământul lui trupuri sfinte și

jertfe vii, sângele acesta a strigat la Domnul, și Domnul S-a ridicat să răscumpere sângele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus Hristos. Iată, mâna Sfintei Treimi răsare din mijlocul acestui neam și lucrează izbăvire pentru toată făptura, și este în lucru această lucrătură.

O, iubitul Meu, vine vremea să dăm deoparte cele șubrede și să răsără în locul lor cele neclintite care au fost sub ascuns ținute, căci a fost vremea strâmtorării de sub fiara roșie, care și-a sfârșit stăpânirea ei și numărul celor șaptezeci de ani despre care scrie în Scripturi. România Mea este țara strălucirilor, care se va vedea răsărind de la Dumnezeu, căci ea a fost robită sub vremea lui Edom, dar vine vremea așezării la loc a împărăției lui Israel, vine vremea să zidim înapoi cele dărâmate, căci fiara roșie și-a întins cortul ei peste biserica Mea și a strămutat de la locul lor vremile și sărbătorile Domnului și serbările sfinților care stau la temelia bisericii Domnului. Iată, urâciunea pustiirii care a intrat în biserica Mea, se scrie și pentru ea sfârșit, și toate vor veni la matca lor. Plâng sfinții din cer și așteaptă să se serbeze iarăși sărbătorile lor, căci acelea sunt zilele cerului și sunt zilele Domnului, care au fost strămutate de la locul lor, și România Mea a călcat peste ele. Dar Mă voi ridica în vremea aceasta și voi spăla pământul României Mele și voi întoarce inima fiilor către părinți, și a părinților către fii, ca să nu vin și să lovesc cu blestem pe cel ce a mai scăpat cu viață.

Eu sunt Domnul puterilor, și de aici încolo Eu sunt, și iată, Eu fac un lucru nou, o înviere vie peste România Mea, și apoi voi fi împlinitor din România, și va învia făptura Mea și vom lucra lucruri despre care nu s-a mai auzit vreodată, și va fi regină peste popoare România, căci tu ești mijlocitor de la Mine și te-am născut odată cu vremea încercării, ca să fii și să te ridici spre sfârșitul vremii cea roșie și să fii drept întru Mine, așa cum este scris în prooroci, căci ești vestit prin prooroci ca să fii unsul României Mele, căci România este iubita Mea pentru vremea gloriei Mele, pentru vremea arătării Mele cea de a doua, precum este scris despre Mine.

Fii credincios! Eu sunt, și te voi aduce la locul tău. Prin biserica Mea cea vie te voi aduce, căci ea este cu putere de la Mine. Nimeni nu poate să facă aceasta în afară de Mine, și «Iată Eu și pruncii Mei pe care Mi i-a dat Tatăl din lume, spre semne și minuni în Israel!», precum este scris.

Fii credincios, fii dârz, fii viteaz întru cele de la Mine, căci tu prin Mine vei fi, și vei fi peste norodul Meu cel binecredincios, iar martorul bisericii Mele va fi de-a dreapta ta, și pacea Mea va fi desăvârșirea Mea peste voi. Acesta este lucrul ce-l am de împlinit, și voi fi împlinitor prin biserica Mea cea binecuvântată între toate puterile, căci numai ea este puterea cea întru Mine.

Au fost prigoniți servii Mei care stau la gura acestui izvor; au fost, și sunt și acum prigoniți, căci așa este biserica lui Iisus Hristos, dar nu este putere să calce peste această putere care este și biruiește pentru cei ce stau la gura izvorului Meu, și va fi să se îplinească Scriptura aceea care spune: *«Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?»*, căci voi ieși deasupra cu cele lucrate în ascuns și voi rușina tăria celor tari, că Eu Mă odihnesc întru cele smerite și sunt prin prooroci, precum este orânduiala dumnezeiască. Fii credincios, că spre această lucrare lucrată atâta vreme în taină, se vor pleca înălțimile lumii, și prin această corabie vom ieși la țarmul cel așteptat, iubitul Meu. Vom termina această corabie și voi veni înaintea ta și vom așeza în ziua aceea zi de sărbătoare și de mântuire, căci vin cu plata răbdării, iubitul Meu, unsul Meu cel binecuvântat. Și voi rosti numele tău de pe această înălțime cerească, lucrată în vreme de durere și de strâmtorare pentru Dumnezeu.

Eu sunt, și cu tine sunt, ca să te izbăvesc de înstrăinare și să te așez izbăvitor de la Mine peste norodul Meu cel binecuvântat, precum este scris în Cartea Adevărului.

Pace ție, Mihail al României Mele! Pace și unire cu Mine, precum în cer așa și pe pământ, căci în cer se cântă cântarea cea pentru tine, și cântă Măicuța Mea lângă puterile cerești, cântă cântarea cântărilor, cântă României, cântă cerul cântare pentru tine:

*„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!”*

Binecuvântată să fie calea martorului Meu cel credincios, care, iată, iubitul Meu, vine spre tine, vine de la Mine, și Eu voi fi și voi pecetlui această unire și voi binecuvânta clipa aceasta. Binecuvântată să fie intrarea și ieșirea îngerului bisericii Mele, căci este martorul Meu, și va mărturisi lucrul Meu până la toate marginile, și va crede lumea că este trimisul Meu, vor crede noroade multe și se vor boteza și vor veni spre muntele Sionului, căci Sion ceresc este această lucrătură care iese acum de la Dumnezeu.

Binecuvântată să fie casa unsului Meu Mihail. Pace și trăire sfântă peste cel uns, căci va fi un rege sfânt.

Pace vouă, celor din casa unsului Meu! Pace de la Dumnezeuul Sfintei Treimi și de la cei din cer! Pace și Ierusalim nou! Amin, amin, amin.

05/18-08-1991